

Tradició de la imatge de Sant Sebastià

La bellíssima tradició potentment arrelada en l'entranya del poble, és com segueix:

Als començaments de l'any 1416 entraren a Vinaròs tres pelegrins com se solia en aquells temps, en què per manca de mitjans de transport, i el gran cost que hi havien d'importar els de cavalleries, hi havia molts pelegrins que anaven als Santuaris, com al Pilar de Zaragoza, Santiago de Galícia, Montserrat, Roma i Terra Santa, demanant de poble en poble — aquells tres que passaven per Vinaròs, van oferir fer una Imatge del Patró de la Vila si els donaven una habitació, un tronc, un canteret d'aigua i tres pans, per a tres dies.

L'habitació que se'ls va proporcionar va ser una escaleta del carrer de Sant Joan, que avui en dia encara és assenyalada pel poble com a la de la tradició, i es veu en la seua frontera un quadre de taulells fins — potser del segle XVIII — representant el martiri de Sant Sebastià. Dites rajoletes tenen al fons el mar, a l'alt un àngel del Sant Màrtir, qui ocupa el primer terme, a dreta una torre, a esquerra una bandera i un casc amb plomes, i al peu un oval a on està escrit: «La Imagen de este S.º que la Hermita de esta villa según tradición se hizo en esta casa por manos de ángeles en trage de peregrinos.» Estava l'escaleta darrere de la primitiva Sala de la Vila, la qual donava al carrer Major fent cantó, essent la part alta Casa Capitular, i els baixos el forn primitiu encara subsistent.

Allí en aquella caseta, conta la tradició que es tancaren els tres pelegrins, amb els tres pans, el canteret d'aigua i el tronc. La veu s'havia corregut per la Vila, i amb l'esperança de tindre una Imatge de l'adorat Patró s'escampà i l'alegria, i davant de l'escaleta dels pelegrins, a totes hores havia gent silenciosa i emocionada, esperant que d'un moment a un altre els misteriosos escultors obriren la porta i presentaren l'obra acabada.

Però, de dins de l'escaleta no ixia cap soroll que anunciés cap treball. I van passar els tres dies. I com la casa seguia silenciosa amb les portes tancades, la gent començà primer a tocar amb moderació, i en veure que ningú contestava, es van esvalotar i a colps van obrir violentament. I van pujar amb gran aglomeració i d'alé. I en el pissot no van trobar a ningú;

però, allí estaven intactes els tres pans, el canteret d'aigua i el tronc... i a més, una Imatge preciosíssima de Sant Sebastià.

El poble començà a crits d'entusiasme victorejant al Sant Patró i afirmant que els tres pelegrins eren tres àngels que havien volgut fer aquell regal a Vinaròs.

